

BERANDUEGI

Gelditu makinak, benetan

Beti txantxetan ari denari nola sinetsi, behingoagatik serio mintzatzea egokitu zaionean? Bada, ez da marketin kanpaina, egia baizik: aste honetan sareratu dugun 100. saioa izango da Beranduegi web telebistaren azkena. Eta hauxe, gure agurra.

| GORKA BEREZIARTUA MITXELENA / UNAI BREA |

Argazkia: Dani Blanco

BERANDUEGI gentozela esan genuen, 2011ko urtarrilean, *Beranduegi*ren lehen saioa eman genuenean. Orain goizegi goazela uste du zenbaitek, eta hori da, zinez, jaso geneza-keen laudoriorik ederrena. Ez da erraza lerro hauek idaztea, hunkidurak ez baitigu uzten...

—Et, et, et. Sentiberak jarri behar al dugu orain?

—Ez didazu utziko?

—Ez dakit, ez zait iruditzen hau denik lekua.

—Jo, nik barrenak askatzeko premia daukat, joan den astean Eñaut Elorrietak egin zuen bezala.

—Baina zu kazetaria zara. Ez rock izarra.

—Kazetariak, rock izarrak... Non dago alde? Sare sozialen garai hauetan fama asko *horizontalizatu* da.

—Atera da ditzosozko horizontaltasuna. Durangoko Azokaren ereduari buruzko eztabaida batean sartu aurretik, nik segituko dut artikulua idazten.

Ez da erraza lerro hauek idaztea, batez ere artikulua duela bi ordu makinetan egon behar zuela kontuan izanda —ez diezazutela ziririk sartu: egiazko bizitzan “gelditu makinak!” oihukatu, eta makinak, makinistak eta handik pasatzen zen erretiratu batek aurpegi-ra barre egiten dizute, konprobatuta dauka—, Erredaktore buruaren hatsa lepoan sentitzeak ez digu laguntzen, baina tira, azken orduan, presaka eta asko pentsatu gabe idatzi ditugu *Beranduegi*ko gidoi gehienak ere.

—Zer esan nahi duzu horrekin, gidoiak txarrak izan direla?

—Esan nahi dut ez digutela Pulitzer bat emango.

—Aizu, Rikardo Arregi saria jaso genuen!

—Tira, hori edonork irabazten du.

—Ez didazu esango ilusioa egin ez zizunik.

—Ados, onartuko dut: Kultura sailburuari bi musu eman ondoren puztu egin nintzen.

Axier Lopez, Jon Torner Zabala, Unai Brea eta Gorka Bereziartua Mitxelena, *Beranduegi* saioaren errudunetako batzuk.

—Nik uste, ondorengo pintxo-jatean puztu zinela batez ere. Ze etiketa gutxi...

Astapenak (bai, hatxe gabe)

Ez dezagun haria gal. Duela bi urte eta erdiko goiz batez, Gorka Bereziartua buruan min handia eta ahoan pattar zaporea zuela esnatu zen; konturatu orduko, kamera baten aurrean zegoen, jaka jantzita. Protesta egiten saiatu zen, baina alferrik. Are okerrago, zigor modura gorbata jantziarazi zioten.

—Izan ere, Gorka, nolatan engainatu zintuzten *Beranduegi* aurkezteko?

—Soldata igoko zidatela hitz eman zidaten.

—Eta?

—Gaur arte.

—A. Ba niri...

[ARGIAko zentsura batzordeak elkarrizketa honen hurrengo pasarteak ezabatu du. Gure erredaktoreek beren miseriak publikoki haizatzeko tentaziorik berriz izan ez dezaten, Eusko Jaur-laritzari, Nafarroan geratzen den Foru zera horri eta Espagnac-en limoizko poloari dirulaguntza gehiago eskatzen dizkiegu].

—Eta horrela hasi nintzen, ideia handirik eduki gabe, baina tira, pixkanaka tamaina hartzen joan nintzaion eta gustura. Zu etorri arte.

—Jo, gogoratzen hasieran ze gaizki moldatzen ginen elkarrekin?

—Hasieran?

—Nork esan behar zizun nireganako sentitzen zenuen bekaitza laguntasun sano bihurtuko zitzaizunik?

—Ez, nork esan dizu zuri.

Tren bat arrakastara... edo

Aurkezte bikoteak elkarri zaplaztekoka ari-tzeari utzi ziolarik, programak bestelako mar-

txa hartu zuen. Esan liteke ETAk armak uztearekin batera egindako 33. saioak eman ziela ospea.

—Ospea?

Jendea saioaz hitz egiten hasi zen barra-barra. Eta bakarren batek, *ondo* ere hitz egin zuen.

—Ba, badakizu? Garai hartako albistegiak erdipurdikoak iruditzen zaizkit orain.

—Bai, egia esan, asko hobetu genuen aurkezle ikastaroa eman zigutenean.

—Mila esker, Julian Iantzi.

Programak gora egin zuen, bai audientzietan, bai kalitatean. Behin saio on bat egitea lortu zuten, eta erronka handiagoen unea zela pentsatu zuten: senide ez zirenek ere Beranduegi ikustea jarri zuten helburu. Horretarako, mota guztietako arretadeitze taktikak erabili zituzten: Durangoko Azokako stand batean grabatu zuten,

Pirritx eta Porrotx handik zebiltzala pentsatuta hurbildu ziren nerabeen aurrean; biluztu egin ziren —gerritik behera eta kastitatez betiere—; eta lip-dub bat egiteraino galdu zuten beren buruekiko errespetua.

Dena ondo zihoan beraz. 50 saio, 60, 80, 90, 99...

—Eta 100.arekin akabo!

—Baina irakurleei azaldu beharko diezu zergatik erabaki dugun bukatzea, ezta?

—Em... Ea. Konparazio batekin esplikatu dut, ados?

—Bai.

—Hau ez da *Goenkale*.

—Nik ez nuen hobeto esango.

—Bide batez, zu nor zara, Unai ala Gorka?

—Ba... dagoeneko nik ere ez dakit. ■

Dena ondo zihoan beraz. 50 saio, 60, 80, 90, 99...

—Eta 100.arekin akabo!

—Baina irakurleei azaldu beharko diezu zergatik erabaki dugun bukatzea, ezta?

—Konparazio batekin esplikatu dut: gu ez gara *Goenkale*.

Bakailoa

Bartolo
taberna - jatetxea

Euskal sukaldaritzan eta pintxotan
aukera zabala

Fermin Calbetón, 38
Donostia - San Sebastián

© 943 420 279
www.casabartoloetxea.com